

PG II P 070/23/13

P. K. Bachanik
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 21.08.13
nr. 7395 podpis *[signature]*

Pani
Maria PAŃCZYK-POZDZIEJ
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa

dot.
BPS/043-37-1599/13

Szanowna Pani Marszałek

W odpowiedzi na pismo Pani Marszałek z dnia 19 lipca 2013r., dotyczące oświadczenia Senatorów Wojciecha Skurkiewicza, Grzegorza Wojciechowskiego, Andrzeja Pajaka, Bogdana Pęka, Marka Martynowskiego, Jana Marii Jackowskiego, Krzysztofa Słonia, Wiesława Dobkowskiego i Przemysława Błaszczyka z dnia 12 lipca 2013r., złożonego na 37. posiedzeniu Senatu, dotyczącego dwóch spraw, a mianowicie postępowań przygotowawczych Prokuratury Okręgowej w Krakowie sygn. VI Ds. 18/09/S i Prokuratury Rejonowej w Brzezinach sygn. 1 Ds. 790/08, zakończonych wyrokami sądowymi, uprzejmie informuję, że w pierwszej z nich w dniu 30 czerwca 2010r. został skierowany do Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie akt oskarżenia m.in. przeciwko osobie pełniącej funkcję publiczną, jako oskarżonej o to, że:

w okresie pomiędzy nieustalonym dniem lipca 2003r. a 10 września 2003r. w Krakowie i Wieliczce przyjęła, jako Zastępca Dyrektora do Spraw Zarządzania Ruchem i Transportem Zarządu Dróg i Komunikacji w Krakowie, od dyrektora produkcji SA Budostal 5, w związku z pełnieniem przez siebie funkcji publicznej, w zamian za zapewnienie szczególnych względów i przychylności dla spółki Budostal 5 SA, uczestniczącej w zamówieniach publicznych organizowanych przez Zarząd Dróg i Komunikacji w Krakowie na inwestycje budowlane w drogownictwie oraz prowadzącej roboty budowlane, w wyniku umów zawieranych z Zarządem Dróg i Komunikacji w Krakowie, korzyść majątkową w postaci wykonania przez firmę ZRB "Col-Mir Mirosław Styczeń" na koszt spółki Budostal 5 SA usług budowlanych, polegających na ociepleniu należącego do niej domu, położonego w Wieliczce przy ul. Batalionów Chłopskich 19 o wartości nie mniejszej niż 15.143,08 zł, tj. o przestępstwo z art. 228 § 1 k.k.

Tym samym aktem oskarżenia objęto również innych, w tym osobę wręczającą korzyść majątkową, którą oskarżono o popełnienie czynu spenalizowanego w art. 229 § 1 k.k.

Postanowieniem sygn. II K 508/10/N z dnia 29 października 2010r. wskazany powyżej Sąd stwierdził brak właściwości i przekazał tę sprawę Sądowi Rejonowemu w Wieliczce, który z kolei wszczął spór kompetencyjny. Sąd Okręgowy w Krakowie po rozpoznaniu sporu, ostatecznie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie.

W dniu 28 grudnia 2011r., na pierwszym terminie rozprawy, pozostali oskarżeni, w tym udzielający korzyści majątkowej, wniesli o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 387 k.p.k. Prawomocnym wyrokiem z dnia 28 grudnia 2011r. sygn. II K 202/11/N udzielający korzyści został uznany za winnego zarzucanych mu czynów i skazany na karę po 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres dwóch lat próby, karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 30 zł i zwrot kosztów. Jednocześnie Sąd wyłączył sprawę osoby pełniącej funkcję publiczną do odrębnego rozpoznania.

Postanowieniem sygn. II K 586/12/N z dnia 18 grudnia 2012r. Sąd umorzył, przed skierowaniem na rozprawę, sprawę oskarżonej, przyjmując za podstawę swego orzeczenia art. 339 § 3 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k., wobec przedawnienia karalności czynu, przy przyjęciu, iż stanowi on przypadek mniejszej wagi, tj. występki z art. 228 § 1 i 2 k.k.

Przedmiotowe orzeczenie zostało zaskarżone przez prokuratora, w wyniku czego Sąd Okręgowy w Krakowie postanowieniem sygn. IV Kz 57/13 z dnia 18 lutego 2013r., uwzględniając w całości zażalenie prokuratora, uchylił je i sprawę przekazał Sądowi I instancji do merytorycznego rozpoznania.

Sprawa aktualnie toczy się pod sygn. II K 586/12/N. Do tej pory odczytano akt oskarżenia, oskarżona złożyła wyjaśnienia, w których w dalszym ciągu nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Ponadto Sąd przesłuchał w charakterze świadka osobę udzielającą korzyści majątkowej, który potwierdził fakt wręczenia korzyści majątkowej oskarżonej, podtrzymując wcześniej składane w tej sprawie wyjaśnienia. Kolejny termin rozprawy został wyznaczony na dzień 5 września br.

W odniesieniu do drugiej sprawy, pozostającej w zainteresowaniu Panów Senatorów RP, uprzejmie informuję, że akta sprawy Sądu Okręgowego w Łodzi sygn. IV K 27/10 [Prokuratury Rejonowej w Brzezinach sygn. 1 Ds. 790/08] były badane w Departamencie Postępowania Sądowego Prokuratury Generalnej pod kątem możliwości wniesienia przez Prokuratora Generalnego kasacji.

W wyniku tej czynności nie stwierdzono, by w procedowaniu Sądu zaistniały uchybienia określone w art. 523 § 1 k.p.k.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że Łukasz Zi [redacted] oskarżony został w przedmiotowej sprawie o popełnienie łącznie dwunastu czynów, w tym m.in. sprowadzenia niebezpieczeństwa dla życia, zdrowia lub mienia, wymuszenia rozbójniczego, gróźb karalnych, znieważenia funkcjonariuszy publicznych. Sąd uznał go winnym ich popełnienia i skazał wyrokiem z dnia 17 marca 2010r. na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzekając jednocześnie terapeutyczny system wykonywania tej kary.

Przytoczony przez Panów Senatorów RP przykład dotyczył zarzutu z punktu III aktu oskarżenia, o to że

w dniu 10 grudnia 2008r. w Brzeżinach w liście do Prokuratury Rejonowej w Brzeżinach, na nazwisko osoby pełniącej funkcję publiczną – asesora w tej jednostce, przesał banknot 10-złotowy, wręczając w ten sposób korzyść majątkową, w zamian za udzielenie widzenia z matką oraz obiecał udzielić dalszej korzyści majątkowej w kwocie 100-krotnie wyższej, w zamian za umożliwienie ucieczki z aresztu śledczego, co stanowi naruszenie przepisów prawa, przy czym w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem w myśl art. 31 § 2 k.k., tj. o czyn z art. 229 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

Art. 31 § 2 k.k. przewiduje - w przypadkach znacznego stopnia ograniczenia zdolności rozpoznania czynu lub pokierowania swoim postępowaniem - możliwość dla Sądu zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary. Sąd skazał Łukasza Zi [redacted] za czyny opisane w punkcie III i V [*w dniu 26 września 2008r. w Łodzi w korespondencji skierowanej do osoby pełniącej funkcję publiczną – prokuratora Prokuratury Rejonowej Łódź Śródmieście, udzielił ww. korzyści majątkowej, przesyłając kartę telefoniczną o wartości 24 zł, w zamian za pośredniczenie w kontaktach z prasą oraz obiecał udzielić korzyści majątkowej w kwocie 50.000 zł w zamian za pomoc w ucieczce z aresztu śledczego, co stanowi naruszenie przepisów prawa, przy czym w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim*

postępowaniem w myśl art. 31 § 2 k.k., tj. o czyn z art. 229 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.] aktu oskarżenia na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Jak wspomniałem powyżej, w wyniku badania akt sprawy nie stwierdzono podstaw do wniesienia kasacji, o czym Łukasza Z informowano trzykrotnie, pismami sygn. PG IV KSK 520/10 z dnia 15 grudnia 2010r., 10 lutego i 15 kwietnia 2011r. Sprawę analizowano zatem trzykrotnie, nie znajdując podstaw do zmiany stanowiska odmawiającego wniesienia przez Prokuratora Generalnego kasacji.

Podstawą wniesienia kasacji, zgodnie z treścią art. 523 § 1 k.p.k., mogą być jedynie uchybienia wymienione w art. 439 k.p.k. lub inne, rażące naruszenie prawa, jeżeli mogło mieć ono istotny wpływ na treść orzeczenia. Podkreślić należy, że opinia sądowo-psychiatryczna, tak pisemna, jak i ustna, złożona przez biegłych w toku rozprawy, była jasna, pełna i pozbawiona sprzeczności, brak jest zatem podstaw do jej kwestionowania. Biegli, wydając opinię, dysponowali informacjami o przebiegu leczenia Łukasza Z a także o innych opiniach sądowo-psychiatrycznych, wydawanych w toku innych postępowań, w których wymieniony był oskarżonym i uwzględnili te okoliczności w swojej opinii. Ponadto nie stwierdzono również innych przesłanek, warunkujących możliwość wniesienia kasacji.

Na zakończenie pragnę dodać, iż Łukasz Z był oskarżonym i skazanym także w kilku innych postępowaniach.

Z pozdrowieniem
z upoważnienia
Prokuratora Generalnego
Marek Jamrogowicz
Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego